Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Kutatótársak!
Kedves Vendégeink!

Sok egyéb mellett a szabadság azt is jelenti, hogy mi magunk dönthetünk az életünket és a jövőnket meghatározó kérdésekről. Ez a tudomány világában különösen nagy jelentőséggel bír. Hiszen a tudományos szabadság nem csupán a kutatás szabadságát jelenti, hanem azt a felelősséget is, hogy közösen alakítsuk tudományos közösségünk működését, értékeit és jövőjét.

A Magyar Tudományos Akadémia ereje éppen a közösségben rejlik. Az Akadémiát nemcsak az akadémikusok, hanem a tudományos fokozattal rendelkező, nem akadémikus köztestületi tagok is alkotják. Ez a széles kutatói közösség az MTA Köztestülete, amely nélkülözhetetlen szerepet tölt be az Akadémia életében. Munkája, elkötelezettsége és aktív részvétele biztosítja azt a szellemi és közösségi alapot, amelyre az Akadémia önkormányzatisága épül.

Az immár húszezer kutatót összefogó köztestület megújulása, aktivitásának erősítése az egyik legnagyobb cél és kihívás ezekben a hónapokban. A köztestületi tagság szakmai kapcsolatokat, karrierépítési lehetőséget és aktív szakmai szerepvállalást jelent minden tagja számára.

A Magyar Tudomány Ünnepe pedig kivételes alkalmat kínál arra, hogy ez a kutatói közösség megmutassa magát. Megossza a tudomány iránt érdeklődő nagyközönséggel a tudását. Felkeltse kíváncsiságát, és kérdések feltevésére ösztönözze.

Mert a tudomány ereje nemcsak a felfedezésekben, hanem a tudás megosztásában is rejlik.
Köszönöm mindazok munkáját, akik hozzájárultak az idei Magyar Tudomány Ünnepe megszervezéséhez, és külön köszönöm előadóinknak, hogy tudásukkal, idejükkel és lelkesedésükkel gazdagítják ezt a rendezvénysorozatot.

Kívánom, hogy az előttünk álló napok legyenek a felfedezés, az emlékezetes találkozások és a tartalmas párbeszéd napjai!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!